

Alkorytmi

Työ

01/00

Mitä tapahtuikaan nörtille?

| Lauri Svan

Jokunen vuosi takaperin tietotekniikka ei ollut yhtä seksikästä kuin tänään. Kysyntää työn tekijälle toki oli, entinen saapasyritys oli siirtänyt kehityksensä painopisteeksi piipittävän mokkulan. Mokkulasta tuli hitti ja yrityksestä talousmaailman silmin kansakunnan pelastaja. Saapasyrityksen pelätään karkaavan ulkomaille, mutta sen manttelinperiöiksi veikataan lukuisia tietoliikenne- ja tietotekniikka-alan yrityksiä.

Taustalla painittiin työvoimapulan parissa. Kuinka saada nuoria huippuosaajia hiljaiseen konttorityöhön, joka ei vedä vertoja rocktähteydelle? Tilannetta ei helpottanut se, että olemassaoleva bittinuoriso, nörteiksi nimitetty sosiaalisten hylkiöiden joukko, jonka ulkonäkö, haju ja tavat poikkesivat normista, oli piiloutunut kellareihinsa omiksi kuppikunnikseen. Tarvittiin perusteellista kasvojenkohotusta.

Onneksi alan yritykset olivat saaneet pohjakseen riittävästi rahaa, jolla yleisölle myytiin kuva IT-alan ammattilaisesta, joka ei siis ollut nörtti. T-paidan ja farkkujen sijaan hän puki päälleen tyylikkään puvun ja matkasi ulkomaille. Muutti lainattiin 80-luvun jupeilta.

Samaan aikaan ala esiteltiin myös muulle maailmalle, jolloin mainostoimistot kiinnostuivat helposta rahasta. Syntyi uusmedia, joka kääri IT:n karkkipaperiin entisen sellofaanin sijaan.

Vaan kuinkas sitten kävikään? Sijoittajat nielivät syötin, ja osa yrityksistä on päätenyt tuottamaan aivan oikeaa voittoa. Ne kasvavat kilpaa, keräävät avautuneet markkinat ja laajentavat toimintaansa aina ulkomaille saakka. Tietoliikenteestä on tullut poikien toiveala. Enää nörtiksi valmistuminen ei riitä. Vaaditaan myös rohkeutta, kilpailuhenkisyttä ja markkinointivaistoa.

Mitä tästä opimme? Kovin vähän. Nyt itseään coolina pitävät IT-alan ammattilaiset kerääntyvät laumaksi Sodan muovipöytien ääreen puhumaan siitä mikä on *oikeasti* hip ja cool. Olisivat pysyneet pimeissä kellareissaan; egoistista koodimolotusta ei jaksakaan alan ulkopuolinen kuunnella.

- 4 | IT soitimella - eli rekrytointimessuista**
Tietotyöläinen, tuttavallisemmin IT, sukii höyheniään tarkasti ennen kuin astuu sisään messualueelle. Onhan kyseessä vakava asia, sillä hän aikoo antautua nyt kokonaan jonkin yrityksen vietäväksi. Löytyisikö tänään se oikea?
- 6 | Messu ja evankeliumi**
Rekrymessut lienevät eräs halvimmista ja hausimmista tavoista houkutella ihmisiä yritykseen töihin. Ei välttämättä kuitenkaan se helpoin.
- 10 | Palvelukseen halutaan**
Tietotekniikan opiskelu on mitä parhain tapa suhteellisuudentajunsa menettämiseen.
- 13 | Puheenjohtajan kuulumiset**
Innostavassa ympäristössä työtä voi tehdä silkasta tekemisen ilosta – ilman palkkaa ja silti kantamatta uhrautujan viittaa.
- 14 | IV Inside**
OLOhuoneen nurkassa istuu yksinäinen IV. IV miettii ja mietii, mutta ajatukset ovat ajautuneet ikuisen While-lauseeseen.

Alkorytmi, Tietokillan lehti.

Ilmestyy säännöllisen epäsäännöllisesti (4-6 kertaa vuodessa).

Päätöimittajat	Maikki Heikkinen Lauri Svan
Jutut	Maikki Heikkinen Lauri Svan Janne Kalliola Johannes Heinonen Marja Suvanto
Ulkoasu	Roope Rainisto
Kansien kuvat	Museovirasto, Pekka Kyytinen Museovirasto, E. Nikkilä
Painopaikka	Otamedia
Painos	300

IT soitimella eli rekrytointimessuista

| Maikki Heikkinen

Tietotyöläinen, tuttavallisemmin IT, sukii höyheniään tarkasti ennen kuin astuu sisään messualueelle. Onhan kyseessä vakava asia, sillä hän aikoo antautua nyt kokonaan jonkin yrityksen vietäväksi. Löytyisikö tänään se oikea?

Messusalissa on pääväylän molemmin puolin yritysten reviierejä, joita ne ovat ahkerasti merkanneet omilla lipuillaan ja läystäkkeillään. Kirkkailla väreillä yritys viekoittelee työläisen luokseen. Osa työnhakijoiden laumasta vaeltaa pitkin keskustatua, osa taas on jo päätenyt laiduntamaan messuosastojen sisäpuolelle.

Pääväylältä erkaneva IT saa partnerikseen erään

firmastaan innostuneen esittelijän. Tämä iloinen mainosveikko potpottaa tyytyväisenä huomattessaan uuden, potentiaalisen kumppanin. Hän roikuttaa ylpeänä kaulassaan talutusnuoraansa, yritykseen sitoutumisen merkkiä. Esittelijä ärsyyntyy, kun joku muu tuputtaa hänen IT:lleen karamelleja. Karkkipaljouden takia niin esittelijät kuin vapaatkin yksilöt ovat kollektiivisessa sokerihumalassa. Mainosveikko esittää mielellään koko yrityksen lihallistunutta ilmentymää, joka puhuu homogeenisen ja yksimielisen firman suulla. Erityisesti hän haluaa selventää, kuinka kiihkeästi firma haluaisi vaihtaa pari sanaa juuri IT:n kanssa.

Talutusnuorat

Hihna on iloinen asia, hihna on pop. Sielunsa jollekin yritykselle myyneet saavat liittonsa lopulliseksi merkiksi talutusnuoran, jota he ylväästi kaikkialla kantavat. Nämä avaimenperällä varustetut mustat hihnat kertovat kantajansa sarjanumeron ja liittävät hänet iloisen ja tuottavan työntekijäparven yhteyteen.

Avainlapset, jotka neonväriset puhelinjohdot kaulassaan unohtuivat kunnalliseen päivähoitoon, ovat löytäneet itselleen uuden kodin uusmedian hoivista. Kaipaamaan jäivät vaimo ja punaposkinen tytär.

IT vastaa esittelijän kutsuun, pörhistää höyhenensä ja käy soitimelle. Hän tulittaa parissa ensimmäisessä lauseessaan tujuimmat värssynsä; nyt on suurten sanojen aika. Keskustelu on avattu, ja alkaa jotain, mikä on ulkopuolisen tarkkailijan mielestä ehkä kevyttä jutustelua, mutta taistelun kahdelle osapuolelle se on kaikkia aisteja käyttävää täysimittaista rekrytointia.

Esittelijä ja tietotyöläinen arvioivat toistensa joka elettä, tutkivat paljastavaa ruumiinkieltä ja tepastelevat pöyhkeinä kuin metsokukot. Kokonaisvaikutelma ratkaisee, pelissä voi voittaa vain yksi. Sanottujen sanojen sisältö on

toisarvoista, äänilähteestä tuleva puppa vain voimistaa yleistunnelmaa, joka soitimellaan hönkyävien olentojen välillä jo vallitsee. Kysymys kuuluu, jääkö saalis koukkuun vai ei.

Soidinpelin lopputulos on selvä jo ensilauseiden jälkeen, arvio on nopea ja armoton. Peli jatkuu silti keskeytymättömänä seuraavat kymmenen minuuttia, sillä työkeä käytös pilaa myöhemmät mahdollisuudet parempiin hoitoihin. Tietotyöläinen selventää, mitä hän itse asiassa tarkoitti sanomallaan, vaikka jutustelun ei ole tarkoitukseen tuoda enää mitään uutta esille. Soidinta jatketaan väistämättömään loppuunsa saakka.

Esitys on ohi, IT ohjataan yrityksen kotisivuille eikä haastattelupyynnöksi anneta. Lohdutukseksi osaston setä lahjoo IT:n yrityskrääsällä ja tyrkyttää käyntikorttejaan. Nyt ei ole aikaa jäädä vetistelemään menetettyjen soidinten perään: Viereisen tontin kosija väittää olevansa vielä edellistäkin yritystä fiksumpi ja filmaattisempi; näinköhän on? Adrenaliini kohisten IT ryntää ottamaan siitä selvää.

Ympäröivällä messualueella tapahtuu: Lähistöllä tepastelee tiputyttö, joka viekoittelee vapaita uroksia messuosastolleen. Hänen vieressään naisolento joraa tekopirteästi reggaemusiikin tahdissa jättimäinen hattu selässä pomppien.

Osasto tarjoaa pientä syötävää, niin kuin moni muukin. Köyhän opiskelijan kurnivaa mahaa on ajateltu, ja karkkivatien viereltä etsivä tietotyöläinen löytää kolmioleipiä ja juustotankoja, mutta juotavaa ei mistään. Janoan uikuttava IT löytää vain ilmaisen, mutta typötyhjän kokisautomaatin. Keskustelu erään esittelijän kanssa paljastaa, ettei

kyseinen henkilö oikeastaan tiedäkään yrityksensä rekrytoinnista juuri mitään, ja on tähän asiantilaan varsin tyytyväinen. Väsymys valtaa IT:n.

Neljän tunnin pitkän ja raskaan vaelluksen jälkeen IT on näännyksissä. Karkkiväriset

hypepuheet ovat jo saaneet päänsikin pihisemään. Ehkä kyseessä onkin vain sokerihumalan jälkeinen krapula. Sitä IT ei kuitenkaan ehdi pohtia, sillä messuilla on tullut tuhlattua jo monta hyvää työtuntia - on jo kova kiire takaisin monitorin ääreen.

Metso soitimella

| Linda Staffans

Soidinaikana metsokukot (*Tetrao urogallos*) kokoontuvat monen viikon ajan yhteisellä soidinalueellaan. Ne levittelevät pyrstöään ja tepastelevat arvokkaasti ympäri. Kurkuistaan ne päästävät syviä veden kulputusta muistuttavia ääniä. Ääntelysarja alkaa yksittäisillä kulputuksilla, mutta vauhti kiihtyy kunnes kulputukset muistuttavat veden lorinaa. Näytelmä toistuu joka yö.

Parin viikon jälkeen naaraatkin kiinnostuvat ja etsiytyvät soidinalueelle, jolla kukot taistelevat niiden suosioista. Kukkojen soidin kiihtyy. Ne kävelevät naaraiden ympäri esitellen komeita värejään uljaasti kulputtaen. Taisteluja syttyy, sekä rituaalisia että oikeita. Ne voivat johtaa jopa toisen osapuolen kuolemaan. Uljain kukko onnistuu lopulta voittamaan naaraan suosion ja soidin loppuu parittelulla; muut saavat kääntyä muualle etsimään toisia naaraita.

Messu ja evankeliumi

| Janne Kalliola

Rekrymessut lienevät eräs halvimmista ja hauskimista tavoista houkutella ihmisiä yritykseen töihin. Ei välttämättä kuitenkaan se helpoin. Lehteen voi laittaa ilmoituksen ja odotella sen jälkeen puhelimen soivan tai maililaatikon täyttyvän. Rekrymessuille sen sijaan täytyy kantaa suuri määrä esitteitä, julisteita, kannettavia tietokoneita ja karkkia jonnekin täyteen ahdettuun

ja kuumaan tilaan. Kaiken kukkuraksi siellä joutuu seisomaan jalkansa kipeiksi. Ja pitämään pukua, jotta pystyisi houkuttelemaan vaikkapa kaupalliselle alalle kouluttautuneita.

Silti niihin jaksaa osallistua kerrasta toiseen. Messuja edeltävänä päivänä pidetään suuri säätöhetki, kun kaikki tavarat kasataan läjään ja

selvitetään viime hetken tarpeet. Ihmiset on sentään valittu jo aiemmin. Messupäivänä herätään sopimattoman aikaisin, ennen kahdeksaa, ja kannetaan kamoja pahimmassa tapauksessa kilometrin verran pitkin messutilan käytäviä. Sitten vain laitetaan ständi pystyyn, koneet päälle, karkit esiin ja hymy kehiin.

Messujen parasta antia ovat ihmiset. Siellä näkee vanhoja tuttavii joko hakemassa tai tarjoamassa työpaikkaa. Jokainen rekrytöijä saa puolivirallisia kosketuksia muista firmoista ja kaikki kehuu retostavats omaansa. Kun ständille eksyy rekryttävä, esittelemme yritystä, kyselemme tunteja ja osaamista ja lopuksi teemme tarjouksen, josta ei voi kieltäytyä. Kuulemme sotatarinoita ja ihmiskohtaloita. Herätämme mielenkiintoa, esittelemme mahdollista tointa ja pyydämme täyttämään hakemuksen. Tarjoamme

karkkia. Hymyilemme.

Kun messut lopulta päättyvät, kasassa on yleensä joukko cv:ta, vähän karkkia ja väsyneet messuisännät ja -emännät. Ständin purku odottaa ja sitten tarvikkeet täytyy viedä vielä takaisin omiin tiloihin. Illalla punkka kutsuu tavallista aiemmin.

Työ ei kuitenkaan lopu tähän, vaan nyt alkaa saatujen hakemusten penkominen. Aluksi joukosta etsitään parhaat tarjokkaat ja poistetaan sellaiset, joille meiltä ei löydy töitä. Kaikille lähetetään sähköpostia, kerrotaan tilanteesta, kutsutaan haastatteluun, pyydetään lisätietoja. Paperisota pyörii täydellä teholla pari viikkoa ja väkeä lappaa haastateltavaksi, missä punnitaan hakijan tietotaitoa ja etsitään molemmille osapuolille sopivaa kauppaa. Jos sellainen löytyy, niin sovitaan käytännön asiat ja taas firman rivit kasvavat.

A black and white photograph of a roll of dark, fibrous material, possibly a filter or mat, lying on a perforated metal surface. The background consists of a grid of vertical bars, creating a sense of depth and industrial setting. The lighting is dramatic, highlighting the texture of the roll and the circular patterns on the floor.

Wap!

**I WANT
TO BELIEVE**

Nykyinen toimeni tarjoaa monia haastavia tehtäviä.

Ehkä silti tiedät pystyväsi parempaankin.

KONSULTTITOIMISTO JAAKKO LEHTO OY

Olemme Suomen suurin ja yksi vanhimmista rekrytointialan yrityksistä.
Suorahaussamme on vapaana kymmeniä IT-alan paikkoja,
vuosikurssistasi riippumatta.

Löydä tehtäväsi.

Jätä CV:si meille osoitteeseen <http://www.jaakkolehto.fi/>

tai sähköpostitse kari.hermanson@jaakkolehto.fi

Näytä mihin pystyt!

Palvelukseen halutaan

IT-alalla vallitsevat työntekijän markkinat. Alkorytmi kyseli gallupissaan runsaalta sadalta alan yritykseltä keitä ne tarvitsevat ja mitä niillä on tarjottavanaan.

| **Lauri Svan**

Tietotekniikan opiskelu on mitä parhain tapa suhteellisuudentajunsa menettämiseen: Kuukausi sitten rekrytointimessuilla matkani standilta toiselle keskeytti tummapukuinen, jo nuoruutensa parhaat vuodet taakseen jättänyt herrasmies. "Tiedätkö - meidän yrityksemme työntekijänä sinun ei tarvitse pelätä työttömyyttä", hän aloitti yrityksensä markkinoinnin. Kuvittelin jo eksyneeni väärään paikkaan, kunnes hätäinen vilkaisu viereisten standien kirjaviin karamellikulhoihin ja pepsodenthymyysiin pukunuoriin todisti sijainnikseni Wanhan Sataman IT-rekrytointimessut.

Tuo jäykkä mies oli vienyt minut hetkeksi ajassa kymmenen vuotta taaksepäin - aikaan, jolloin ala muistutti yrityskulttuuriltaan metalliteollisuutta ja ammattilaisiakin uhkailtiin irtisanomisilla. Miehen sanat kaikuivat ohi korvieni, jotka odottivat hetkeä jolloin hän kertoisi ettei kukaan heidän yrityksessään näe nälkää.

Rohkenen väittää, ettei kukaan IT-alalla näe nälkää - alan keskipalkka lähentelee tilastojen mukaan jo 18 000 markkaa. Tuolla rahalla asuu ja elää jo leveästi ellei mieli keskustaan tai piilaaksoon. Sen sijaan yrityksillä on jatkuva nälkä tietotekniikan osaajista; nopeaa kasvua hakevat yritykset vääntävät kättä jokaisesta tutkintonsa suorittaneesta ohjelmointitaitoisesta.

Työntekijät profiloituna

Epäilyksiemme tueksi kysyimme yrityksiltä millaista työvoimaa ne tarvitsevat. Tulokset eivät

yllättäneet: Tietotyöläisten tarve voidaan karkeasti jakaa neljään luokkaan: Konsultteihin, projektipäällikköihin, uusmediatyöläisiin ja koodereihin.

Näistä konsultin uralle painotettiin jatkuvaa osaamisensa kehittämistä, Windows-pohjaisten WWW-ratkaisujen ja tietokantojen tuntemusta. Keskeinen taikasana oli kaikkialla hypetetty e-bisnes.

Uusmediatyöläisiltä vaadittiin paitsi HTML:n ja sen lisukkeiden (ASP, JavaScript), myös tietokantojen ja käyttöliittymäsuunnittelun tuntemusta. Perinteisien koodereiden tuli hallita erityisesti C/C++ ja SQL, lisäetuna katsottiin CORBA-taidot.

Lähes jokainen yritys toivoi työntekijöiltään Java-tuntemusta, erityisesti servletit katsottiin käyttökelpoiseksi osaamiseksi. Yllätyksenä suuri osa yrityksistä oli innokas lähtemään WAP-kelkkaan - vain TCP/IP:n tuntemusta kysyttiin WAP:ia enemmän. Yhtä suuri yllätys oli se, että käyttäjärjestelmätuntemuksen tarpeessa NT jyräsi UNIXin.

Yrityksillä ratkaistavanaan mahdoton yhtälö

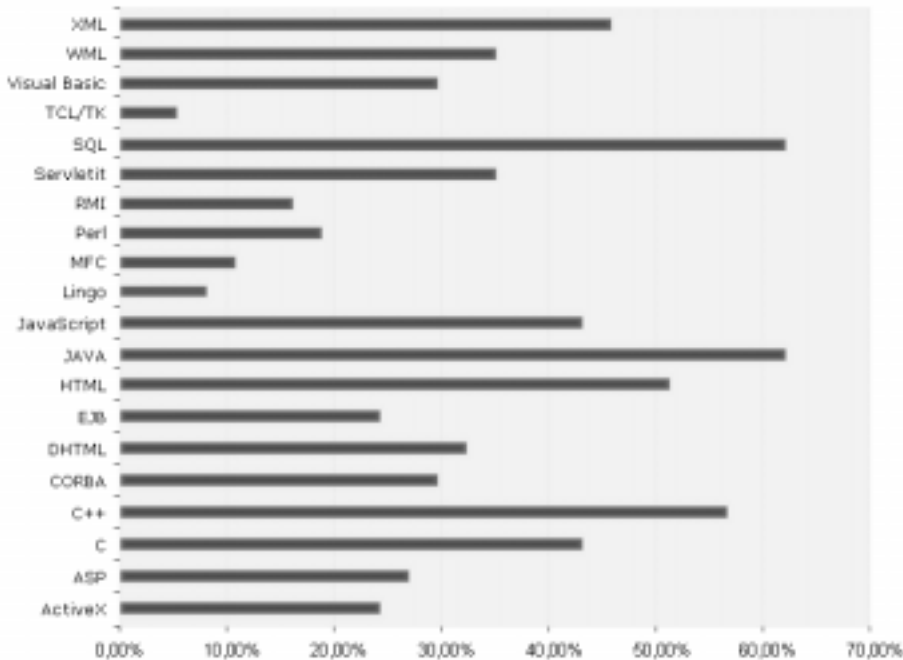
Valtaosa yrityksistä uskoi koulutukseen. Ensisijaisesti haettiin tutkintonsa jo loppuun suorittaneita, mutta myös opintojensa viimeistä neljännestä suorittavat teekkarit kiinnostivat. Kesätyöpaikat olivat kyselyhetkellä jo menneet - Vain kymmenesosa tarvitsi kesäharjoittelijoita.

Tietotekniikka-alalla on edessään visainen pulma; sen kasvunäkymiä rajoittaa valtava työvoimapula, ja valmistuva työvoima mieltää itsensä korkeapalkkaiseksi netsetiksi (vrt. jetset). Ohjelmoija on IT-teollisuuden peruskiveä, jota tarvitaan massoittain. Toisaalta ammatti vaatii kohtuullisen koulutuksen ja runsaasti kärsivällisyyttä. Kyselyyn vastaneet olivat kuitenkin vaisuja palkkatarjouksissaan: Alle puolet vastasi kysymykseen palkasta tarjoten useimmiten 10000-12000 markkaa. Sekä palkka-

Uusmedian leivissä voit sinäkin päätyä **Yugon** kyytiin.

Taulukoitu yhteenveto toivotusta kielitaidosta

Kuinka gallup tehtiin

Keräsimme 111 IT- ja uusmedia-alan yrityksen yhteystiedot pääosin WWW:n ja rekrytointimessujen kautta. Pyrimme liittämään kyselyymme paitsi alan jättiläisiä, myös muutaman hengen nyrkkipajoja.

Yhteys henkilöille lähetimme sähköpostitse yrityskohtaisen käyttäjätunnuksen ja salasanan, jolla he pääsivät täyttämään HTML-pohjaisia lomakkeita. Lähetetyt lomakkeet parseroimme PHP3-skriptikielellä ja tallensimme SQL-pohjaiseen tietokantaan. Kireän aikataulun vuoksi vastausaikaa annoimme neljä päivää.

Mielestäni kyselymme kätki onnistuneesti sisäänsä samat vitsaukset mitkä esiintyvät useimmissa www-pohjaisissa rekrytointilomakkeissakin: Sovelluksen käyttäjää oli informoitu liian vähän sekavasta palvelusta, joka ei vastannut käyttäjänsä tarpeita. Nokkela löytää tapahtumaketjusta myös tietoturvallisia aukkoja.

Kaikesta huolimatta kyselyyn vastasi 40 yritystä hyvässä hengessä, osa leikkimielisesti. Tämä osoittaa paitsi, että tietoteekari on haluttua työvoimaa, myös sen, ettei yritystä tarvitse aina lähestyä kovin muodollisesti.

Tilastollisesti gallupia voinee pitää jo suuntaa antavana, vaikka lomakkeet olivatkin pitkälle valmiita vaihtoehtojen valintaa raksi ruutuun -menettelyllä. Lopullisia, yrityskohtaisia tuloksia voi selata osoitteesta <http://athene.tcm.hut.fi/~lsvan/alkorytmi/vastaukset/>.

Tietotekniikka hylkii Vantaata

Kyselyn silmiinpistävä tulos oli, että pääkaupunkiseudulla yritykset keskittyvät Espooseen ja Helsinkiin; vain yksi vastanneista ilmoitti konttorinsa sijainniksi Vantaan.

Uusmedia hakeutuu mainostoimistojen tavoin lähelle Helsingin keskustaa, kun taas ohjelmistoyritykset perustavat toimistonsa toistensa läheisyyteen Espoon eteläosiin, kuten Niittykumpuun tai Otaniemen Innopoliin. Muita merkittäviä keskittymiä ovat mm. Pitäjänmäki, myös Arabianrantaan nousee alan yrityksiä.

Omena ei putoa kauas puusta: Merkittävä osa yrityksistä on hakeutunut oppilaitosten läheisyyteen.

että urakehitykseen luvattiin nopeaa nousua - kyvykkäille lupailtiin esimies- ja asiantuntijatehtäviä, mikäli tuhkan sijasta paljastuukin timantti. Palkantarkistuksia luvattiin vähintään kerran vuodessa.

Materialistin ei silti tarvitse tyytyä palkkaansa, eihän raha onnea tuo. Sen sijaan työsuhdekännykkä, -tietokone tai -auto on paremmin käsin kosketeltavaa ja vastausten perusteella jopa saavutettavissa olevaa tavaraa. Opportunisteja kiinnostavat varmasti myös optiot, joita lupailikin vastanneista yrityksistä jopa puolet. Tietoteekkari on mitä ilmeisimmin voimavara, joka vaihtaa herkästi yrityksestä ellei häntä sidota jollain paikalleen.

Yritykset eivät halua profiloitua kyttyräselkäsistä koodaajista: Yli puolet tarjosi naputtelulle vastineeksi kuntosalia, ja pikanttina yksityiskohtana viidennes tarjosi lisäetuna hierontaa.

Vaikka tietotekniikka-alaa ei pidetä kovin luovana vaan pikemminkin kuivakkaana, jokunen yritys lupasi persoonallista viihdetoimintaa. Salibandyn ja projektinpäätösjuhlien lisäksi vapaa-ajantoiminnaksi suositellaan itsensä sivistämistä. Myös jatko-opintoihin, jopa yrityksen kustannuksella, suhtaudutaan pääosin myönteisesti.

Summa Summarum

Lopulta kyselymme toi esiin hyvin vähän uutta. Taikasanaa WAP hehkutettiin yllättävän paljon, mutta uuden talouden ja e-bisneksen mantraa lausui vain harva.

IT-alaan kohdistetusta hypestä huolimatta suurin osa yrityksistä pyrkii pitämään jalkansa maassa, tarjoten työntekijöilleen mieluummin työllä rakennettua tulevaisuutta kuin oikotietä onneen.

Työtä tekemisen ilosta

Viime vuosi Tietokillan phuksiwaarina ja samalla Tietokillan puheenjohtajana osoittautui äärettömän mielenkiintoiseksi seikkailuksi. Kaikki ne uudet kasvot, yhteiset illat, valvotut yöt, uudet ystävät ja reippaan tekemisen tuntu täyttivät viikon toisensa jälkeen. Loppuvuodesta olin väsynyt, mutta silti onnellinen tekemääni työhön, vaikka se monelta osin jäikin hieman keskeneräiseksi.

Siinä missä syksyllä olin kentällä kaiken keskipisteessä, pitäisi nyt antaa tilaa muille ja osata nähdä asiat laajemmasta perspektiivistä. Kuluva kevät ja vappu sen huipentumana ovat seikkailu jo sinänsä: kapeita hartioitani painaa vuoroin waarin, vuoroin puheenjohtajan rooli.

Eilen minulle soitettiin ja kysyttiin tietotekniikan alan opiskelijoiden arvoista sekä suhtautumisesta optioilla ja työsuhde-eduilla kosiskeluun. Puhelun päätyttyä jäin miettimään miten omat arvostuksen ja mielenkiinnon kohteeni ovat suhteessa muiden vastaaviin. Ainakin minulle työn sisältö, sen haasteellisuus ja työympäristön ilmapiiri ovat materiaalisia etuja tärkeämpiä. Innostavassa ympäristössä työtä voi tehdä silkasta tekemisen ilosta – ilman palkkaa ja silti kantamatta uhrautujan viittaa.

Kannustaisin myöskin ottamaan osaa kilta- ja ylioppilaskuntatoimintaan. Minulle se on opettanut ihmistuntemusta, asioiden hoitamista, tapahtumien järjestämistä sekä yleistä hallinnointia. Vaikkakin tähän kaikkeen kuluva aika pidentääkin opintojani vuodella tai parilla, on se

samalla antanut minulle jotain korvaamatonta: yhteisöllisyyttä, vastuuntuntoisuutta, hyviä ystäviä ja ikimuistoisia hetkiä. Asioita, joita työelämässä voi olla hankalaa tai jopa mahdotonta saavuttaa.

Killassa saa myös tehdä mokia. Virheiden ja väärin valintojen tekeminen ei johda onneksi työsuhteen katkeamiseen, asiakassuhteen purkautumiseen tai firman konkurssiin. Tämä ja ensi vuosi tuovat killalle paljon haasteita, joista jokainen voi löytää omansa. Alkaen isohenkilötoiminnasta ja kiltahuoneen palveluiden kehittämisestä aina toiminnan koordinointiin ja suurten tapahtumien kuten 15-vuotisjuhlan järjestämiseen. Täydellisyyttä ja virheettömyyttä ei odoteta, mutta myyräntyötä on tehtävä ja umpikujista on otettava oppia!

Aivan tyystin ei puheenjohtajakaan syrjäydy kenttätyöstä. Tämän osoitti hyvin killan vuosijuhla, Muistinnollaus 1110, maaliskuun alussa. Lukemattomat työtunnit kruunasi onnistunut ja hauska juhla, jossa naiset olivat kauniita sekä miehet komeita. Ennätys suuresta vierasmäärästä huolimatta tunnelma oli lämmin, rento ja välitön. Kiitos tästä kaikesta kuuluu teille ystävät, jotka pyyteettä olitte valmiit auttamaan juhlien järjestelyissä – olette ihania!

Innostavaa kevättä!

Hieronymus
Puheenjohtaja & phuksiwaari senior

Kulta, milloinkas me on viimeksi myyty yhdessä wappulehteä...?

{ Wappulehti Julkku julkaistaan tiistaina 25.4. Myymällä Julkkua rahoitat Wappusi. }
{ Myymällä Julkkua pidät hauskaa. Saapumalla Smökkiin näet, koet ja saat. Tule!!! }

| Marja Suvanto

OLOhuoneen nurkassa istuu yksinäinen IV. IV miettii ja miettii, mutta ajatukset ovat ajautuneet ikuiseen While-lauseeseen. Mitä IV tekee laitoksessa, jossa ihmiset kutsuvat itseään nörteiksi ja tunnustavat uskontoa nimeltä data? IV on opetellut puoli vuotta laitoksen kieltä, eivätkä sanat vain suostu istumaan suuhun. Ahdistus painaa rinnassa, jossa IV:llä sykkii suuri sydän. Aivot vaan eivät ymmärrä ja elämä on yhtä nappulaa. Vokaalit kirvoittavat veden kielelle, kun viime aikoina on pureskeltu vain kuivaa konsonanttikeksiä: ”<SQL>, <DHTML>, <SQML>, <RDF>, <XML> ### kommentti, kommentti ## <FTP>, <JPG>”. Mikään ei tyydytä IV:tä. Elämä jatkuu forluupista toiseen, jättäen jälkeensä vain iteroivaa fraktaalikuviota. Mikä on IV:n funktio?

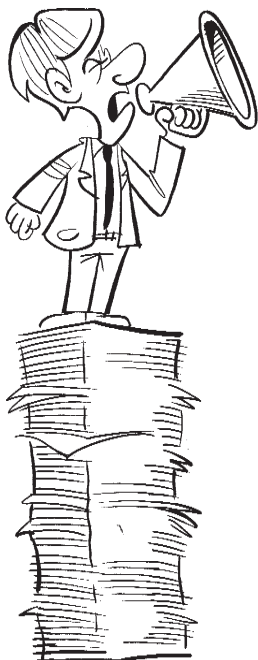
OLOhuoneeseen astuu sisään toinen IV. Toisella on juuri ollut stupido-kurssi. ”Tuli taas jauhettua vokaaleita kaksi tyhjää tuntia eikä koodi edistynyt pätkäkään.” Stupidokurssin käyttöliittymä tuntuu niin turhalta. Toisaalta stupido vaan jaksaa viihdyttää. IV näkee joka viikko ystäviään pyöreän pöydän ympärillä, heittelee kirjavia post-it lappuja loogiseen järjestykseen fläppitalulle ja lopulta iloitsee oppimistavoitteistaan. Sairasta, mutta totta, eikä koodi edelleenkaan etene pätkäkään.

Kolmas IV kävelee OLOhuoneen ohi kiireisen näköisenä ja toiset kaksi katsovat toisiaan. Kolmas saapuu pian paperinippu kainalossaan toisten luo ja vaipuu tutkiskelemaan paperikasaa. Kolmas pohtii ensi vuottaan ja miettii: ”Valtsikka – ei; Taik – ehkä; Itsari – harkitaan; Hesperia – harkitaan; IV – tääl mä kuitenkin oon.” Paperikasa lentää pian OLOhuoneen nurkkaan ja kolmas vaipuu toisten viitoittamaan epätoivoon. Miksi IV:nä oleminen on niin hankalaa?

IV:n elämä on tyhjää. IV:llä ei ole menneisyyttä eikä tulevaisuutta, IV:llä on vain työnarkomanian täyttämä nykyhetki. Mutta IV:n sisällä sikiää.

Pahoinvoinnista se odottava äitikin raskautensa tietää. Kevään kylmän orastaessa elää IV enemmän kuin koskaan ja syksyssä siintää toivo. Toinen sukupolvi IV-osaajia tekee orastavia päätöksiään ja syöksyvät kiihko silmissä IV:n hurmioon. Turhautunut IV voi antaa mielikuvituksensa lentää, kansioon johon on sullottu suunnitelmat kaikista menneen vuoden kursseista ja hän voi sielunsa silmin nähdä kansion päälle kirjoitetun suurilla punaisilla kirjaimilla tekstin ”LD50”... Lopulta väsyneet mutta yhä hengittävät vuoden ikäiset IV:t voivat helpottuneina luovuttaa laboratoriopaikkansa seuraaville ihmiskoe-eläimille.

HALOO tietoteekkari!
Jos olet TEKin jäsen, saat

TIETOVIIKKO

-lehden kotiisi **ilmaiseksi** koko tämän vuoden!
Lisäksi voit halutessasi tilata Tekniikka&Talous -
lehden osoitteessa www.tek.fi. Nämä ja monta muuta
tuntuva jäsenetua tarjoaa Tekniikan Akateemisten
Liitto. Siksi Sinunkin kannattaa olla TEKin jäsen!

Sinua palvelevat kiltasi TEK-yhdysenkilö: Marko Tamminen,
email: mhtammin@cc.hut.fi ja TEKin Otaniemen korkea-
kouluyhdysmies Magge Marko Hiipakka, puh: 468 3255 tai email:
magge@tek.fi. Jos et vielä ole liittynyt TEKkiin, voit
päästä pulasta osoitteessa www.tek.fi.

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Tämä kukkakin tavoittaa satoja tietotekniikan ammattilaisia -
haluaisitko korvata sen mainoksellasi?
Ota yhteyttä Alkorytmin markkinointiosastoon.

Smökistä 25.4.

